

Володимир ДУБАС – член Національної спілки журналістів України, Національної спілки фотохудожників України. З 2005 року – голова Львівської організації НСФХУ, член художньої ради та правління НСФХУ. Має міжнародне звання *EFIAP*.

Фотороботи Володимира Дубаса експонувалися в 50 країнах світу. Він – учасник понад 300 міжнародних фотосалонів. 250 із них – під патронатом *FIAP*. Його роботи відзначено численними нагородами. Це, зокрема: шість золотих медалей (Японія); золотий і два бронзові трофеї (Гонконг); золоті медалі *FIAP* (Болгарія, Китай, Сербія); срібні медалі *FIAP* (Туреччина, Болгарія, Словенія, Македонія, Сан-Марино, Гонконг); бронзові медалі *FIAP* (Румунія, Туреччина, Китай, Росія); золоті медалі (Люксембург, Сербія (дві), Чехословаччина); срібні медалі (Австрія, Гонконг, Китай, Україна); срібна медаль Фотографічної спільноти Америки – *PSA* (Гонконг); медаль Міжнародної організації фотографів – *UPI* (Сербія); бронзові медалі (Польща, Канада, Гонконг (три), Росія); медалі (Іспанія (дві), Україна, Сербія, СРСР); голубі стрічки *FIAP* (Австрія, Іспанія, Румунія, Сербія (дві), Франція (дві), Угорщина (три), Україна (дві), Гонконг, В'єтнам, Болгарія, Словенія, Росія).

Його роботи здобули й багато інших нагород (дипломи, грамоти) на національних та обласних фотовиставках. Мав сім персональних фотовиставок.

Українська мрія

22 січня в Україні відзначається День соборності, приурочений до ухвалення Акта злуки Української Народної Республіки та Західноукраїнської Народної Республіки.

Саме цього зимового місяця буремного, революційного 1919 року між новоствореними на уламках двох останніх європейських імперій українськими державами – УНР і ЗУНР був укладений акт возз'єднання, який констатував виникнення нової геополітичної реальності на теренах Східної Європи – української соборної держави.

Проголошення злуки було зумовлено цілою низкою зовнішньополітичних і внутрішньополітичних чинників: усвідомлення українським народом своєї культурно-цивілізаційної ідентичності; прагнення національної єдності; відновлення перерваної історичної української державної традиції (закладеної ще Київською Руссю й Запорозькою Січчю); подолання колоніальної залежності

від колишніх Російської та Австро-Угорської імперій; консолідація військових, економічних і соціально-демографічних ресурсів в умовах зовнішньої, по суті, імперсько-мілітаристської агресії; утвердження української держави на міжнародній арені та входження соборної України до кола європейських народів; відновлення національно-територіальної єдності української держави.

Щоправда, злука УНР і ЗУНР мала значною мірою формально-правовий, декларативний характер і потребувала свого практично-змістового втілення. Це, власне, і відбувалося впродовж усіх років незалежності суверенної демократичної України. У нашому сьогоденні українська мрія визначає національну ідею єдності держави. На жаль, її доводиться боронити жертвовно, зі зброєю в руках.

І. К.